

ρύθμως κινούμενον κύκλον αὐτῶν ἐσχηματίζετο ἑτέρα χορευτική ἡμιπεριβολή ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὡσεὶ θελόντων νὰ προφυλάξωσι τὴν δικαίως καὶ σήμερον φημιζομένην καλλονὴν των ἀπὸ πᾶν θρασυ ἢ βάσκανον ὄμμα, — τὰ δὲ ἄσματα χαρμωσύνως ἡχολόγουν ἐναλλάξ μελῳόμενα ὑπ' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ αἱ κινήσεις τοῦ σώματος καὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν μόλις ἡμιφαινομένων κάτωθεν τοῦ ἄκρου τῶν μακρῶν καὶ βελουδοπαρῳφον ἐσθήτων των, ἦσαν μεμετρημένα, σεμναί, σχεδὸν δειλαί, ἀλλ' ἡ τῆς φυσιογνωμίας των ἔκφρασις, ὅτε μὲν ῥαγδαία, θυμώδης καὶ ὀρμητικὴ, ὅτε δὲ βραδεῖα, τρυφερά καὶ προσηνής, ἀπέπνευε θέλγητρον ἀρρήτου εὐπροσηγορίας.

Καὶ ὡς δείγμα τῶν προτιμωμένων τότε χορικῶν ἄσμάτων παρατιθέμεθα δύο τὰ ὀλιγοστιχώτερα :

Νᾶρριγεν ὁ Ἀπρίλης δὴ νερὰ, — Μὰ τὸ Χριστό, π' ἀνέστη, Κι' ὁ Μάϊς ἄλλο ἓνα, — Χριστέ μου ἀληθινέ.
Νὰ ἰδῆς τὰ κοντοκρίθαρα, — Μὰ τὸ Χριστό, π' ἀνέστη, πῶς ἀπηδᾶν τῆς φράχταις, — Χριστέ μου ἀληθινέ,
Νὰ ἰδῆς καὶ τὴ φτωχολογιὰ — μὰ τὸ Χριστό π' ἀνέστη, πῶς διπλοχρυσίζει. — Χριστέ μου ἀληθινέ.

Ἄσπρο τριαντάφυλλο κρατῶ, — μὰ τὸ Χριστό, π' ἀνέστη, βουλέμαι νὰ τὸ βάψω. — Χριστέ σὲ προσκυνούμε.
Κι' ἂν μοῦ πιτύχῃ τὴ μογιὰ, — μὰ τὸ Χριστό, π' ἀνέστη, πολλὰς καρδιαὶς θὰ κάψω. — Χριστέ μου ἀληθινέ.
Θὰ κάψω νιαῖς, θὰ κάψω νιούς, — μὰ τὸ Χριστό, π' ἀνέστη, θὰ κάψω παλληκάρια. — Χριστέ σὲ προσκυνούμε.
Θὰ κάψω τὴν ἀγάπην μου — μὰ τὸ Χριστό π' ἀνέστη, μέσα 'ς τὰ φυλλοκάρδια. — Χριστέ μου ἀληθινέ.

Οἱ ἐν Φιλιατροῖς Ὀθωμανοὶ Ῥωμιογεννηταὶ ὄντες εὐλόγως ἔχαιρον φήμης ἀγάδων μαλακῶν καὶ πραϋθύνων. Ἐκάθηντο ὡς εἶπομεν μακρὰν τοῦ χοροῦ οὐδέποτε τοὺς πανηγυρίζοντας ταραζάντες, ἀλλὰ τούναντίον πάντοτε συντείναντες καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς παρουσίας των εἰς μείζονα τῆς ἐορτῆς λαμπρότητα. Ἀλλὰ κάποτε δύο νέοι ἐξ αὐτῶν ἐπλησίασαν ὑπὲρ τὸ δέον τὰς γυναικας οὐχὶ μὲ διαθέσεις κακὰς ἴσως. Ὁ Παπ' Ἀναστάσις ὅμως, ὁ ὁποῖος ὡς καλὸς πνευματικὸς πατήρ περιεφέρετο πάντοτε ἄγρυπνος ἵνα προλαμβάνῃ ἢ ἐπανορθοῖ τ' ἀτακτήματα καὶ τὰς ἀκοσμίας τῶν ἐορταζόντων, δὲν εἶδε φαίνεται μὲ ὄμμα εὐμενὲς τὴν προσπέλασιν τῶν ἀλλοπίστων εἰς τὰς χορευοῦσας Χριστιανὰς· δι' ὃ καὶ πλησίασας τοῖς παρητήρησε γλυκὺς κατ' ἀρχὰς ὅτι ἡ θέσις των δὲν ἦτον ἐκεῖ. Ὅτε ὅμως οἱ ἀγέρωχοι Ὀσμανίδαι ἀντὶ ἀπαντήσεως ἠκόντων κατ' αὐτοῦ βλέμμα βλοσυρόν, ὁ Παπ' Ἀναστάσις χωρὶς πολὺ νὰ χρονοτριβῇ περιέβαλεν ἀμφοτέρους διὰ τῶν στιβαρῶν βραχιόνων, ὧν ἡ ἰσχὺς ἀσύγκριτος διεθρυλλεῖτο, καὶ ὑψηλὰ σηκώσας ἔφερεν αὐτοὺς ματαίως λακτίζοντας, — σύμπλεγμα οὐχὶ καὶ ἱλαρότητος ἀμέτοχον, — καὶ ἔρριψεν ἐν μέσῳ τῶν λοιπῶν Ὀθωμανῶν, οἱ

ὁποῖοι, ἥπιοι καὶ συνετοὶ ὄντες, ἀλήθεια ὁμολογητέα, τὸν μὲν Παπ' Ἀναστάσιον, ἐξηγηθέντα τὴν ἀνοίκειον διαγωγὴν τῶν νέων ὁμοθησκῶν των, ἀπέλυσαν ἀκατάκριτον, τούτους δὲ αὐστηρῶς ἐπετίμησαν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Σ. Ν. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων

Τὸ νὰ εἶνε τις ἐγκρατὴς καὶ συνετός, νὰ ἔχῃ ψυχικὸν σθένος, νὰ μὴ ταρασσῇται οὔτε ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων οὔτε ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παθῶν, ταῦτα πάντα εἶνε ἀπαραίτητα διὰ τὸν θέλοντα νὰ εἶνε δίκαιος, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐπαρκῆ. Τί μέλει εἰς τὴν πατρίδα σου καὶ τοὺς συμπολίτας σου, ἂν ἐξίχθης μέχρις ὑποκειμενικῆς τελειότητος, ὅταν δὲν συμβάλλῃς εἰς τὸ κοινὸν ἔργον καὶ ὅταν ἡ τελειότης αὕτη δὲν ἐκδηλοῦται ἐν βίῳ ἐνεργῶ; Δανείζεσαι παρὰ τῆς κοινωνίας τὴν συνδρομὴν τῆς, ὀφείλεις αὐτῇ τὴν ἰδικήν σου· στερῶν δ' αὐτὴν ταύτης εἶνε ὡς νὰ χρεωκοπῇς δολίως. Δὲν δύνασαι νὰ ζῆς ὡς ὃν κοινωνικόν, ὅταν ἔχῃς ἀνάγκην τῶν ἄλλων, οὐδὲ ὡς ἄτομον ἀπομεμονωμένον, ὅταν οἱ ἄλλοι ἔχουν ἀνάγκην σοῦ· πρέπει νὰ εἶσαι τὸ ἐν ἡ τὸ ἄλλο. Καὶ ἐπειδὴ χάρις εἰς τὴν κοινωνίαν ηὐξήθη καὶ ἀναπτύσσεται ἀκόμη, ὀφείλεις ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ἐνεργῇς ὡς ὃν κοινωνικόν. Ἡ πατρίς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σοὶ εἴπῃ· ἔχεις πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἐξέθρεψα ἐγὼ· εἶσαι ἐλεύθερος καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀνευρίσκεις ἐν ἐμοί· ἔχεις εἰς τὴν διάθεσίν σου τοὺς θησαυροὺς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοὺς θησαυροὺς τούτους συνήγαγον καὶ διαφυλάττω ἐγὼ· πῶς θὰ μὲ ἀνταμείψῃς; Μετέχεις τῆς ζωῆς μου καὶ εὐθύνεσαι διὰ τὴν εὐημερίαν μου. Ἀναλόγως τῶν προσόντων καὶ τῆς κλίσεώς σου ἐξέλεξας ἐπάγγελμα, ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς ἀνάγκας μου· καθῆκον ἔχεις νὰ ἐκπληροῖς τοῦτο καλῶς. Σὲ πλουτίζω διὰ τῆς πατρῴας κληρονομίας καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν συμπολιτῶν σου, ὀφείλεις καὶ σὺ νὰ μὲ πλουτίζῃς διὰ τῶν ἔργων σου. Καὶ στρεφόμενη πρὸς πάντας τοὺς πολίτας ἡ δύνατο νὰ εἴπῃ· Γεωργοί, γεωργεῖτε· ἐργάται, ὑφαίνετε τὸ ἔριον καὶ κατεργάζεσθε τὸν σίδηρον· πάντες ὅσους φέρω εἰς τοὺς κόλπους μου, ἐργάζεσθε· μὴ ὁμοιάζετε πρὸς τοὺς ἀκάρπους κλώνας τοὺς ἐξαντλοῦντας τὸ δένδρον, ἀλλὰ μιμεῖσθε τὸν σίτον, ὅστις καλύπτει διὰ στάχων τὴν γῆν ὁπόθεν ἀντλεῖ τὸν ἑαυτοῦ χυμόν. Ἐργάζεσθε καὶ ἀγαπᾶτε τὴν ἐργασίαν σας· ἔστω αὕτη ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς σας, διότι εἶνε ἡ τιμὴ· δὲν εἶνε μόνον εἰς ὑμᾶς ὠφέ-

λιμος, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ὁμοίους σας· ἀποδίδουσα δὲ τὰ εὐεργετήματα, ἅτινα παρ' αὐτῶν λαμβάνετε καὶ συντρέχουσα αὐτοὺς ὅπως παλαίσῃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων τῆς φύσεως δυνάμεων, καθίσταται πρᾶξις δικαιοσύνης καὶ ἀδελφότητος.

PAUL BOURDE.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἐν χώρῃ ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ καθολικὴ ψηφοφορία, οἱ πολλοὶ δὲν ἔχουσι καιρὸν νὰ κρίνωσι καὶ νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἀξίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τοῦτο, μεταξὺ τοῦ συγκεχυμένου πλήθους τῶν διαμφοισθητῶν τὰς ψήφους αὐτῶν, προτιμῶσιν ἐκείνους, τῶν ὁποίων συχνότερον εἶδον τὸ πρόσωπον ἢ ἤκουσάν τὸ ὄνομα.

(Λουδοβίκος Φίλιππος).

Ἴνα μετέλθῃ τις τὸν ἱατρὸν τῶν σωμάτων, ἀπαιτοῦνται σπουδαὶ πολυτεῖς, μελέται ἐνδελεχεῖς, ἐξετάσεις, διπλώματα, ἄλλαι ἐγγυήσεις παντοδαπαί. Διὰ τὸν κοινωνικὸν ἱατρὸν, ἥτοι τὸν πολιτευτὴν, οὐδὲν τούτων ὁ πρῶτος τυχὼν δύναται νὰ μετέλθῃ τὴν κοινωνικὴν ἱατρικὴν, νομοθετῶν, διοικῶν, παραγγέλλων διάφορα φάρμακα, ἐνίοτε μάλιστα φεῦ! προβαίνων καὶ εἰς ὀδυνηρὰς ἐγχειρήσεις, χωρὶς νὰ λάβῃ ποτὲ τὸν κόπον νὰ σπουδάσῃ τὴν παθολογίαν, τὴν φυσιολογίαν, τὴν ἀνατομίαν τῆς κοινωνίας, ἣν πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ.

Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶνε ἡ μετριοφροσύνη τῆς ψυχῆς, διότι ἡ ἐξωτερικὴ μετριοφροσύνη εἶνε ἀπλὴ ἀβρότης, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Ἄ,τι κατέστη γελοῖον δὲν εἶνε πλέον ἐπικίνδυνον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄ ὑπὸ τῶν Ἀγγλίδων κυριῶν διενεργηθεὶς ἔρως πρὸς προσφορὰν δώρου τινὸς τῇ βασιλίᾳ Βικτωρίᾳ ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ αὐτῆς ἀπέφερε τὸ ποσὸν 1,050,000 φράγκων. Ἐκ τούτων ἀφηρέθησαν 250 χιλιάδες φράγκων διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ μακαρίτου σοῦζγου τῆς βασιλίσσης πρίγκιπος Ἀλβέρτου, τὰ δὲ λοιπὰ κατ' ἀπόφασιν αὐτῆς θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς γυναικείαις νοσοκομείοις νοσοφυλάκων.

Ἄ μορφινισμὸς, ἥτοι ἡ ὑπνηλία καὶ παραισθητικὴ κατάστασις ἡ ἐπερχομένη μετὰ τὴν ἐκουσίαν λήψιν

ὀπίου, παρετηρήθη τελευταῖον καὶ παρὰ τοῖς ζώοις. Εἰς τόπους ἐνθα οἱ καπνισταὶ τοῦ ὀπίου εἶναι πολλοὶ οὐχὶ σπανίως παρατηροῦνται αἴλουροι δεικνύοντες εὐαρέσκειαν εὐρισκόμενοι ἐντὸς χώρων, ἐν οἷς καπνίζεσθαι ὀπιον. Αἴλουρός τις ἐκαθέσθη π. χ. παρὰ τὴν κλίνην καπνιστοῦ τινος τοῦ ὀπίου καὶ εἰσέπνεεν εὐαρέστως τὸν καπνόν. Εἰς ἄλλας περιστάσεις πίθηκοι καὶ κύνες ἔδειξαν τὸ αὐτὸ πάθος. Τοιαῦτα ζῶα μετὰ τὴν εἰσπνοὴν τῶν καπνῶν τοῦ ὀπίου γίνονται μελαγχολικά καὶ ὑπναλέα. Αἴλουρός τις ἐν Κίνᾳ ἔπαιζε καὶ ἤκλιετο ἄλλως ἢ κατὰ φύσιν, ὅταν δὲ ὠσφραίνετο καπνὸν ὀπίου ἐφάνετο εὐτυχὴς καὶ ἤλλαζε τὸ εἶδος τῶν φιλοφρονήσεων αὐτοῦ καὶ τῶν παιγνίων. Δύο πίθηκοι οὐ μόνον ἀνέπνεον εὐαρέστως τὸν καπνόν ἀλλὰ καὶ ἐμάσσων τὸ λοιπὸν μὴ καὲν ὀπιον, εἴτα δὲ κατεφέροντο εἰς κατάστασιν ὑπναλέαν, ἐγρύλλιζον κλαυθμηρίζοντες, καὶ περιστρέφοντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ὀπίου ἐξημερώθησαν καὶ ζῶα ἀρπακτικά, ὡς πάνθηρες.

Ἄ Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» ὑπολογίζει τὰς ἀγελάδας τὰς εὐρισκόμενας ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις εἰς 21,000,000. Ἐκάστη ἀγελάς παράγει ἐτησίως 350 ἀμερικανικὰ γαλόνια γάλακτος, ἥτοι ὅλαι αἱ ἀγελάδες 7,350,000,000, ἅτινα χυνόμενα ἐντὸς κοιλώματός τινος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς θ' ἀπέτελουν μικρὸν ὠκεανόν. Ἐκ τοῦ γάλακτος τούτου 4,000,000,000 γαλόνια δαπανῶνται εἰς κατασκευὴν βουτύρου, 700,000,000 εἰς κατασκευὴν τυροῦ, τὸ ὑπόλοιπον δὲ 2,480,000,000 πίνεται ὑπὸ 60,000,000 κατοίκων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ νηπίων. Τὸ ποσὸν τοῦ παραγομένου βουτύρου ἀνέρχεται εἰς 1,350,000 000 λίτρας, τὸ δὲ τοῦ τυροῦ εἰς 6,500,000 λίτρας. Ἡ ἀξία δὲ ἀμφοτέρων εἶνε 20,000,000 δολάρια.

Ἄ Ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσιν οἱ λεγόμενοι πράκτορες τῶν δημοσιεύσεων, οἵτινες χρησιμεύουσιν εἰς συλλογὴν ἀγγελιῶν διὰ τὰς ἐφημερίδας, ἐπὶ προμηθεῖα ἀναλόγῳ, συνήθως 20—30 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς προσέλκυσιν πελατῶν. Σχετικῶς πρὸς τοῦτο ἀναφέρεται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον. Πράκτωρ τις ἐζήτη νὰ καταπέσῃ παλαιὸν ἐργοστασιάρχην νὰ δημοσιεύσῃ ἀγγελίαν τινά, ἀλλ' εἰς μάτην.

— Τί σημαίνει ἡ δαπάνη δύο ἢ τριῶν χιλιάδων φράγκων, ἔλεγεν ὁ πράκτωρ, ἐὰν πρόκηται μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ κερδήσῃτε ὀκτὼ καὶ δέκα χιλιάδας.

— Δὲν ἔχω ἀνάγκην, ἀπαντᾷ ὁ βιομήχανος. Ἐγὼ ἔχω τοὺς πελάτας μου.

— Πρέπει νὰ τοὺς αὐξήσῃτε, νὰ ὑπενθυμίσῃτε τὸ ὄνομα τοῦ καταστήματός σας εἰς τὸ κοινόν.

— Τὸ κατὰστημά μου συνέστη πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν. Εἶνε γνωστόν.

— Πῶς; ἀπαντᾷ ὁ πράκτωρ. Ἄλλ' ἡ θρησκεία εἶνε πολὺ παλαιότερα, καὶ ὅμως βλέπετε ὅτι καὶ οἱ παππάδες ἔχουν τῆς καμπάναις διὰ νὰ κάμουν τὴν ῥε κ λ α μ α ν των!